Ceturtdiena, 2019. gada 18. jūlijs

P9_TA(2019)0005

Stāvoklis pie ASV un Meksikas robežas

Eiropas Parlamenta 2019. gada 2019. gada 18. jūlija rezolūcija par stāvokli pie ASV un Meksikas robežas (2019/2733(RSP))

(2021/C 165/02)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 24. pantu, kurā noteikts, ka bērna interesēm ir jābūt galvenajam apsvērumam un ka ikvienam bērnam ir tiesības saglabāt personiskas attiecības un tiešu kontaktu ar abiem vecākiem,

— ņemot vērā ANO Starptautisko konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību,

— ņemot vērā ASV Kongresa deputātu paziņojumus pēc tam, kad viņi 2019. gada jūlijā bija apmeklējuši aizturēšanas centrus,

— ņemot vērā Konvenciju par bēgļu statusu (1951. gada konvencija) un tai pievienoto 1967. gada Protokolu par bēgļu statusu,

— ņemot vērā 1989. gada ANO Konvenciju par bērna tiesībām,

— ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,

— ņemot vērā 2008. gada ES Pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,

— ņemot vērā pašreizējās ASV administrācijas politikas iniciatīvas migrācijas un patvēruma jomā un Migrantu aizsardzības protokolus (*MPP*),

— ņemot vērā ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos *Michelle Bachelet* 2019. gada 8. jūlija paziņojumu,

— ņemot vērā ASV Iekšzemes drošības sekretāra vietas izpildītāja 2019. gada 9. jūlija paziņojumu,

— ņemot vērā ASV Iekšzemes drošības departamenta ģenerālinspektora (*OIG*) 2019. gada 2. jūlija memorandu Valsts drošības departamentam par stāvokli Rio Grande ielejas uzņemšanas centrā,

— ņemot vērā ANO Ģenerālās Asamblejas 2018. gada 19. decembrī pieņemto Globālo paktu par migrāciju,

— ņemot vērā Amerikas Savienoto Valstu 1776. gada Neatkarības deklarāciju,

— ņemot vērā Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu,

A. tā kā gan ASV, gan ES uzskata, ka cilvēktiesības ir neatņemamas tiesības un vienas no pamattiesībām, kas piemīt visiem cilvēkiem;

B. tā kā pēdējos gados vardarbības un dziļi iesakņojušās nabadzības radītā krīze ir likusi ģimenēm, tostarp jauniešiem un bērniem, pamest Meksiku un Centrālamerikas ziemeļu daļas valstis (Salvadoru, Gvatemalu un Hondurasu) un meklēt drošību, aizsardzību un ekonomisko stabilitāti ASV;

C. tā kā ASV vēsturiski ir veidojusies kā imigrācijas valsts, kas ietver dažādas kopienas;

D. tā kā jebkurai suverēnai valstij ir prerogatīva lemt par ārvalstnieku ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem, bet tai vienlaikus ir jāievēro visas attiecīgās starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā;

E. tā kā 2018. gadā ASV bija lielākā līdzekļu devēja ANO Bēgļu aģentūrai un *UNHCR*, kopumā nodrošinot 1 589 776 543 USD;

F. tā kā ASV ir pieņēmusi stingrus pasākumus, kas ietekmē migrantus un patvēruma meklētājus, kuri šķērso valsts robežu, cenšoties īstenot savas neatņemamās tiesības uz dzīvību, brīvību un laimīgu dzīvi;

G. tā kā pie ASV un Meksikas robežas ir izveidojusies ārkārtas humanitārā situācija, jo migranti un patvēruma meklētāji pēc robežas šķērsošanas ASV pusē tiek aizturēti; tā kā situācija, ar kuru saskaras bērni, ir īpaši satraucoša un nosodāma, jo simtiem bērnu dzīvo pie robežas izveidotās telšu apmetnēs vai atrodas aiz restēm aizturēšanas iestādēs, kuras neatbilst obligātajiem cilvēktiesību standartiem, jo tās ir pārpildītas un tajās trūkst atbilstošu veselības aprūpes iestāžu, pienācīgas kvalitātes pārtikas un sanitārijas;

H. tā kā memorandā par situāciju Rio Grande ielejas uzņemšanas centrā ASV Iekšzemes drošības departamenta ģenerālinspektora birojs (*OIG*) norādīja uz "steidzamiem jautājumiem, kas prasa tūlītēju uzmanību un rīcību", jo steidzami ir jārisina problēmas saistībā ar "nopietnu pārapdzīvotību un nepavadītu nepilngadīgo bērnu, ģimeņu un atsevišķu pieaugušo ilgstošu aizturēšanu" un tādēļ aicināja "nekavējoties rīkoties, lai mazinātu bīstamo pārapdzīvotību un ilgstošu bērnu un pieaugušo turēšanu apcietinājumā Rio Grande ielejā";

I. tā kā brīvības atņemšana bērniem, pamatojoties uz viņu vai viņu vecāku migranta statusu, nekad nav bērna interesēs, pārsniedz nepieciešamības prasību, kļūst ļoti nesamērīga un var tikt uzskatīta par nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu izturēšanos pret migrantu bērniem; tā kā brīvības atņemšanai, kas skar pieaugušos migrantus un patvēruma meklētājus, vajadzētu būt galējam līdzeklim un, ja tāda ir nepieciešama, vajadzētu būt uz visīsāko iespējamo laikposmu, nodrošinot likumā paredzēto kārtību un nosacījumus, kas pilnībā atbilst visiem attiecīgajiem starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem;

J. tā kā saskaņā ar datiem, kurus *Amnesty International* izpauda ASV Muitas un robežapsardzes aģentūra, laikā no 2017. gada līdz 2018. gada augustam pēc robežas šķērsošanas tika šķirtas aptuveni 8 000 ģimenes; tā kā šajās aplēsēs nav iekļauti daudzi citi nošķiršanas gadījumi, piemēram, gadījumi, kad bērnus nošķir no viņu vecākajiem brāļiem un māsām, tantēm un onkuļiem, vecvecākiem un citiem attālākiem ģimenes locekļiem;

K. tā kā Sandjego federālais tiesnesis 2018. gada jūnijā izdeva rīkojumu ASV administrācijai pārtraukt laulāto nošķiršanu; tā kā saskaņā ar informāciju, kas sniegta federālajam tiesnesim, ASV Muitas un robežapsardzes birojs tomēr turpina īstenot nošķiršanas praksi, jo kopš 2018. gada jūnija vismaz 245 bērni ir aizvesti no viņu ģimenēm; daudzos gadījumos nav skaidras dokumentācijas, kas palīdzētu noteikt šo bērnu atrašanās vietai;

L. tā kā Veselības un sabiedrības pakalpojumu ministrija (līdz 2018. gada decembrim ir identificējusi 2 737 nošķirtus bērnus, vienlaikus atzīstot, ka laika posmā no 2017. gada nošķirti varētu būt vēl vairāki tūkstoši, un administrācija nespēj tos identificēt, jo trūkst efektīvas izsekošanas sistēmas;

M. tā kā ģimenes nošķiršana un aizturēšana uz nenoteiktu laiku ir uzskatāma par nežēlīgu izturēšanos; tā kā bērni, kas dzīvo iestādēs, nošķirti no savas ģimenes, ir ļoti neaizsargāti pret emocionālu, fizisku un psiholoģisku vardarbību, kas var radīt ilgstošas attīstības problēmas, ievainojumus un dziļas traumas, kā arī smagas negatīvas sociālās sekas;

N. tā kā saskaņā ar Amerikas Pilsoniskās brīvības savienības ziņojumiem un dažādu ASV Veselības un sabiedrības pakalpojumu ministrijas un Iekšzemes drošības departamenta pārstāvju paziņojumiem kopš pērnā gada imigrācijas apcietinājumā ir miruši vismaz seši bērni, bet iepriekšējo gandrīz desmit gadu laikā, kā liecina informācija, ASV Muitas un robežsardzes apcietinājumā nav miris neviens bērns;

O. tā kā saskaņā ar Starptautiskās Migrācijas organizācijas (*IOM*) datiem 2019. gadā, mēģinot no Meksikas iekļūt ASV, ir gājuši bojā 197 cilvēki, tostarp vismaz 13 bērni; tā kā pēdējo 5 gadu laikā nāves gadījumu skaits ir nemitīgi pieaudzis, un laikā no 2014. līdz 2018. gadam ir gājuši bojā vairāk nekā 1 900 cilvēku;

Ceturtdiena, 2019. gada 18. jūlijs

P. tā kā pēdējo nedēļu laikā Meksikas iestādes ir ievērojami pastiprinājušas izpildes pasākumus migrācijas politikas jomā, kā rezultātā pieaug aizturēto un deportēto migrantu skaits;

Q. tā kā draudzīgie apstākļi to dzīvesvietā liek migrantiem, galvenokārt no Centrālamerikas, doties uz ASV robežu un šķērsot to; tā kā spiediens uz dienvidu un ziemeļu robežām liek tūkstošiem migrantu, no kuriem lielākā daļa ir sievietes un bērni, pakļaut savu dzīvību nopietnam riskam;

R. tā kā saskaņā ar valdības teikto Meksika pašlaik saskaras ar ārkārtīgu sabiedriskās drošības krīzi; tā kā atbilstīgi ASV Migrantu aizsardzības protokoliem (*MPP*) patvēruma meklētāji tiek vesti atpakaļ uz Meksiku, tostarp uz diviem tās ziemeļdaļas štatiem — Lejaskalifornija (*Baja California*) un Čivavu (*Chihuahua*) —, kuros ir visaugstākais vardarbības līmenis, un tur viņi dzīvo ārkārtīgi bīstamos apstākļos, riskējot kļūt par smagu noziegumu, tostarp personu nolaupīšanas, seksuālu uzbrukumu un vardarbības, upuriem;

S. tā kā patvēruma meklētāju masveida atpakaļnosūtīšana, nelikumīga ģimeņu šķiršana, kā arī patvaļīga un neierobežota patvēruma meklētāju aizturēšana bez atbrīvošanas pret galvojumu ir nežēlīga politika un rupjš gan ASV patvēruma tiesību aktu, gan starptautisko tiesību pārkāpums;

T. tā kā 2019. gada 27. jūnijā ASV Pārstāvju palāta piešķīra 4,6 miljardus USD, lai risinātu pie ASV un Meksikas robežas izveidojušos situāciju;

U. tā kā ANO cilvēktiesību biroja filiāles Meksikā un Centrālamerikā ir dokumentējušas daudzus cilvēktiesību pārkāpumus un pārkāpumus, kas tiek vērsti pret šīs valstis šķērsojošajiem migrantiem un patvēruma meklētājiem, tostarp pārmērīgu spēka izmantošanu, patvaļīgu brīvības atņemšanu, ģimeņu šķiršanu, piekļuves liegšanu pakalpojumiem, repatriēšanu un patvaļīgu izraidīšanu;

V. tā kā 195 dalībvalstis ir parakstījušas un ratificējušas ANO Konvenciju par bērna tiesībām; tā kā Amerikas Savienotās Valstis ir vienīgā ANO dalībvalsts, kas nav ratificējusi šo konvenciju;

W. tā kā ES un ASV partnerība vēsturiski ir balstīta uz spēcīgām politiskām, kultūras, ekonomiskām un vēsturiskām saitēm un uz tādām kopīgām vērtībām kā brīvība, demokrātija, miera un stabilitātes veicināšana, cilvēktiesības un tiesiskums; ā kā spēcīgas ES un ASV attiecības ir būtiskas, lai veidotu demokrātiskāku, drošāku un pārtikušāku pasauli,

1. pauž dziļas bažas par migrantu un patvēruma meklētāju situāciju pie ASV un Meksikas robežas, jo īpaši attiecībā uz migrantu bērniem;

2. pauž nožēlu par daudzajiem nāves gadījumiem, kas skar cilvēkus, kuri kājām dodas uz ASV un Meksikas robežu; pauž visdziļāko solidaritāti visiem šiem upuriem un viņu ģimenēm;

3. pauž bažas par draudzīgajiem apstākļiem, kādos migranti un patvēruma meklētāji, jo īpaši bērni, tiek turēti ASV imigrācijas aizturēšanas iestādēs, kurās trūkst pienācīgas veselības aprūpes, pienācīgas kvalitātes pārtikas un atbilstīgas sanitārijas; pauž dziļu nožēlu par to, ka pēdējos mēnešos ir gājuši bojā septiņi nepilngadīgi migranti, kuri atradās ASV Iekšzemes drošības departamenta ieslodzījuma iestādēs, un atbalsta visus ASV Kongresa un administrācijas centienus nodrošināt uzraudzību, izmeklēšanu, pārredzamību un pārskatatbildību attiecībā uz šo nāves gadījumu apstākļiem;

4. uzsver, ka robežu pārvaldības pasākumiem ir jāatbilst ASV starptautiskajām saistībām cilvēktiesību jomā un ka tiem nevajadzētu būt balstītiem uz šauru politikas nostādni, kuras mērķis ir atklāt, aizturēt un paātrināti izraidīt neatbilstīgos migrantus;

5. aicina nodrošināt cilvēktiesības, drošību un piekļuvi cilvēktiesībām atbilstīgiem patvēruma piešķiršanas procesiem, tostarp stingri ievērojot neizraidīšanas principu un nodrošinot cilvēka cienīgus uzņemšanas apstākļus;

6. pauž nožēlu par to, ka tiek izmantota ģimeņu šķiršana, kas var sistemātiski traumēt gan bērnus, gan viņu ģimenes, un tā ir metode, ko pašreizējā ASV administrācija, šķiet, uzskata par imigrācijas politikas instrumentu, kura mērķis ir atturēt cilvēkus, kas meklē drošību;

7. uzsver, ka ģimeņu šķiršana un imigrantu aizturēšana nekādā gadījumā nav bērna interesēs;

8. ņem vērā *OIG* memorandu un līdzīgus ziņojumus un aicina ASV pārskatīt visu pašreizējo migrācijas politiku un praksi, ar ko tiek pārkāptas starptautiskās cilvēktiesības, tostarp pamattiesības meklēt patvērumu, neizraidīšanas princips un tiesības uz cilvēka cieņu;

9. aicina ASV valdību izbeigt ģimeņu šķiršanu un steidzami atgriezt visus bērnus, kas joprojām ir šķirti no vecākiem vai aizbildņiem, viņu ģimenēs, lai nodrošinātu viņu rehabilitāciju, pievēršot īpašu uzmanību attiecīgo bērnu vajadzībām;

10. aicina attiecīgās ASV iestādes nekavējoties nodrošināt, ka visiem aizturētajiem ir piekļuve pamattiesībām, piemēram, tiesībām uz ūdeni, pārtiku, veselības aprūpi un pajumti;

11. aicina ASV iestādes steidzami atrast ar brīvības atņemšanu nesaistītas alternatīvas migrantiem un patvēruma meklētājiem — gan bērniem, gan pieaugušajiem; prasa, lai attiecīgie bērni tiktu atgriezti viņu ģimenēs;

12. mudina ASV valdību ratificēt ANO Konvenciju par bērna tiesībām, ko ASV parakstīja 1995. gadā, bet pēc tam nekad nav pieņēmusi, padarot ASV par vienīgo valsti pasaulē, kas to nav pieņēmusi; mudina ASV valdību ratificēt Konvencijas trešo fakultatīvo protokolu par sūdzību iesniegšanas procedūru;

13. pauž nopietnas bažas par nesen notikušajām kratīšanām, ko īstenoja ASV Imigrācijas un muitas aģentūra (*ICE*), un kas skar migrantus bez personu apliecinošiem dokumentiem, galvenokārt no Centrālamerikas valstīm, viņu vecākus un bērnus, un šo kratīšanu rezultātā viņiem tiek noteikta krimināltiesvedība;

14. uzskata, ka reaģēšana uz migrācijas plūsmām ar represijām vai krimināltiesvedības noteikšanu veicina ksenofobiju, naidu un vardarbību;

15. pauž bažas par Meksikas iestāžu nesen pieņemtajām izmaiņām migrācijas politikā un aicina Meksikas valdību migrācijas jautājumu risināšanā ievērot starptautiskos standartus un cilvēktiesības;

16. uzskata, ka armija nav piemērots instruments migrācijas jautājumu risināšanai; norāda, ka pie robežas izveidojušās situācijas risināšana būtu jāuztic specializētām policijas nodaļām, kas ir pienācīgi apmācītas un kurām ir uzdots ievērot cilvēktiesības un migrantu cieņu;

17. atzīst, ka migrācija ir globāla problēma, un aicina izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstis sadarboties, lai, izmantojot visaptverošu pieeju, risinātu migrācijas plūsmu pamatcēloņus; šajā sakarībā atkārtoti pauž pilnīgu atbalstu globālajam paktam par bēgļiem un globālajam paktam par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju, kas sniedz nozīmīgu iespēju uzlabot migrācijas pārvaldību un risināt ar migrāciju saistītās problēmas;

18. atkārtoti pauž ticību atklātai un godīgai tirdzniecībai un pauž stingru pārliecību, ka piespiedu līdzekļi un represīvi tarifi nav efektīvi un nepalīdz suverēnām valstīm rast konstruktīvus un ilgtspējīgus risinājumus tādiem politiskiem izaicinājumiem kā migrācija;

19. atzinīgi vērtē personas un pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas ir nodrošinājušas, ka migranti var īstenot savas viselementārākās tiesības, piemēram, tiesības uz ūdeni, pārtiku, veselības aprūpi, pienācīgu pajumti un citu palīdzību abās robežas pusēs un visā reģionā; atkārtoti aicina nenoteikt krimināltiesvedību par humānās palīdzības sniegšanu un atkārtoti mudina Komisiju pieņemt pamatnostādnes šajā jautājumā saskaņā ar 2018. gada 5. jūlija rezolūciju;

20. atzinīgi vērtē ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos paziņojumu, atzinīgi vērtētu ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja (*OHCHR*) vai attiecīgo ANO ekspertu īstenotu faktu vākšanas misiju ar mērķi izpētīt cilvēktiesību situāciju pie ASV un Meksikas robežas;

21. apņemas cieši uzraudzīt ES šim reģionam sniegto attīstības palīdzību, lai nodrošinātu efektīvus attīstības standartus, jo tas var palīdzēt novērst piespiedu migrācijas pamatcēloņus;

22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, ASV prezidentam D. Trampam un viņa administrācijai, ASV Kongresam un Meksikas valdībai un parlamentam.